

Santiago Russinyol és el poeta de Catalunya qui ha copsat millor la poesia de la Carretera. En tota la seva obra copiosa alenta el mateix esperit de l'home en qui la llarga ruta encén sempre de nous anhels. No en va en la seva jovesa muntà dalt d'un carro aquí mateix, en la nostra carretera, i es féu camí enllà per les rutes de Catalunya, portant per tot on passava el seu esperit bohemí, sempre avivat per noves inquietuds. Per això avui, en lloar nosaltres la Carretera, volem que les paraules del poeta ens serveixin de guiatge.

Diu el «Clown»:

~ Tan sols voldria tenir una carretera meva. Una carretera llarga, amb tots els peons a les meves ordres, i jo anar amunt i avall, el mateix que una oreneta.

Facsimil del cartell anunciador de L'ALEGRIA QUE PASSA

I diu «Joanet»:

~ Jo voldria fugir terres enllà, amb aquella que estimés. I córrer. Sentir-me volar. Anar abraçat, per la ruta, veient passar el món com si rodés per mes plantes. Relliscar ran de la terra, a bracet de ma estimada. Córrer pobles i fronteres, portats del vent de la sort i besar-nos amb les ales ben esteses.

(L'Alegria que passa)